

Sýrie: příběh drancování a vzkříšení

 zvedavec.news/komentare/2023/08/9728-syrie-pribeh-drancovani-a-vzkriseni.htm

Pepe Escobar

2.8.2023 Komentáře Témata: Sýrie 1172 slov

Zatímco pod dohledem ilegálních amerických vojsk pokračuje rozsáhlé rozkrádání syrských přírodních zdrojů, ruský projekt vzkříšení Palmýry zničené ISIS je jasnou připomínkou toho, že ruiny mohou znovu povstat – pokud přátelé Sýrie pomohou připravit cestu.

Válka v Sýrii se z kolektivního étosu Západu vytratila. Přesto ještě zdaleka neskončila. Množství lidí napříč globální většinou může pociťovat nejhlubší empatii vůči Syřanům a zároveň uznávat, že se toho nedá moc dělat, dokud západní menšina odmítá opustit scénu.

Souběžně s tím existuje mizivá šance, že Nová rozvojová banka (NDB) – banka BRICS – začne Damašek zasypávat půjčkami na obnovu Sýrie. Alespoň zatím ne, navzdory všem příslibům pomoci ze strany Rusů a Číňanů.

Pod chabou záminkou „zhoršení pozice pro ISIS“ americké ministerstvo zahraničí de facto přiznává, že nezákonná okupace třetiny Sýrie – části bohaté na ropu a nerostné suroviny, které jsou v současnosti kradeny/pašovány – ze strany impéria bude trvat, a to na neurčito.

Důkazem budiž prakticky nepřetržité drancování ropy v severovýchodní provincii Hasaka, jak se projevuje v průvodech desítek ropných cisteren, které projíždějí do severního Iráku přes hraniční přechod al-Waleed nebo al-Mahmoudiya, obvykle v doprovodu kurdských separatistických milicí podporovaných USA.

Jako by bylo třeba něco připomínat, globální většina si je plně vědoma, že ISIS je v podstatě americká černá operace, odnož al-Káidy v Iráku, která se zrodila v táborech na irácko-kuvajtské hranici. Syrské „demokratické“ síly (SDF) jsou sotva demokratickou americkou proxy, předvídatelně sestavenou jako „koalice“ etnických milicí, většinou vedených Kurdy, ale zahrnující také několik arabských kmenů, Turkmenů a salafisticko-džihádistických Čečenců.

Jako by nestačilo nepřetržité drancování ropy, Pentagon do Hasaky neustále posílá kamiony s municí a logistickým vybavením.

Konvoje jezdí sem a tam na nelegální americké vojenské základny v Hasakě, přičemž zvláštní význam má základna na ropných polích al-Džibsah u města al-Šaddádí.

Nedávno překročilo 39 amerických vojenských cisteren – nelegální – hranici al-Mahmoudiya směrem do iráckého Kurdistanu s nákladem ukradené syrské ropy.

Navzdory těmto drsným skutečnostem zůstává Rusko v této otázce přehnaně diplomatické. Michail Bogdanov, Putinův zvláštní představitel pro Blízký východ a Afriku, nedávno řekl v rozhovoru pro televizi al-Arabíja: „Washington využívá záminku boje proti terorismu, aby byl přítomen na východ od Eufratu v ekonomicky důležitých oblastech, kde je dostatek ropy a strategických přírodních zásob.“

Vyzdvihl americké jednotky rozmístěné v al-Tanfu na jihu Sýrie a americkou „podporu“ SDF v severní Sýrii. Přesto to není zrovna převratné odhalení, které by Američanům zatopilo.

Krademe vám ropu, protože můžeme

Podle Damašku byl syrský energetický sektor jako celek v letech 2011-2022 toxickou směsí americké okupace, „koaličního“ bombardování a krádeží či rabování teroristickými a separatistickými gangy okraden o ohromujících 107 miliard dolarů.

V Sýrii se nachází ne méně než tucet amerických vojenských základen – některé jsou větší než příslovečné lekníny (mají rozlohu menší než 10 akrů a hodnotu nižší než 10 milionů dolarů), všechny jsou de facto nelegální a Damašek je rozhodně neuznává.

Skutečnost, že 90 % syrské ropy a plynu je soustředěno východně od Eufratu v oblastech kontrolovaných USA a jejich kurdskými zmocněnci, Impériu práci značně usnadňuje.

Faktická okupace zasahuje nejen energeticky bohaté oblasti, ale také některé z nejúrodnějších zemědělských oblastí Sýrie. V konečném důsledku se Sýrie stala čistým dovozcem energie a potravin. Íránské tankery běžně čelí izraelským sabotážím, když přepravují tolik potřebnou ropu na východní pobřeží Středozemního moře v Sýrii.

Hegemon si nestěžuje. Začátkem letošního roku čínské ministerstvo zahraničí vyzvalo Říši loupeže, aby Syřanům a „mezinárodnímu společenství“ poskytla úplnou zprávu o krádeži ropy.

Stalo se tak v souvislosti s konvojem 53 tankerů, které počátkem roku 2023 převážely ukradenou syrskou ropu na americké vojenské základny v iráckém Kurdistánu.

V té době již Damašek odhalil, že více než 80 % denní produkce syrské ropy bylo ukradeno a propašováno Američany a jejich zástupnými „demokratickými“ silami – a to jen v první polovině roku

2022.

Stálý zástupce Sýrie při OSN, velvyslanec Bassam Sabbagh, opakovaně odsoudil, jak „krádež zdrojů, ropy, plynu a pšenice“ ze strany Říše rabování uvrhla miliony Syřanů do stavu nejistoty a velkou část obyvatelstva uvrhla do postavení vysídlenců, uprchlíků a obětí nedostatku potravin.

Bez vyhnání západních nájezdníků jsou vyhlídky na obnovu Sýrie mizivé. K tomu bude muset dojít prostřednictvím detailní a koordinované spolupráce mezi ruskými silami, Syrskou arabskou armádou a jednotkami Quds Force iráckých revolučních gard.

Sám Damašek to nedokáže. Íránci prostřednictvím svých milicí neustále útočí na Američany, ale výsledky jsou mizivé. K vytlačení říše není jiné cesty než učinit lidské náklady na krádež syrské ropy neúnosnými. To je jediné poselství, kterému USA rozumí.

Pak je tu sultán v Ankaře. Turecký prezident Recep Tayyip Erdogan se ze všech sil snaží vtisknout představu, že vztahy s Moskvou se stále rozvíjejí, a doufá, že jeho protějšek Vladimir Putin navštíví Turcii v srpnu. To však není pravděpodobné.

Pokud jde o Sýrii, Erdogan mlčí. Ruské letectvo mezitím pokračuje v tlaku na Ankaru a bombarduje její zástupné salafisticko-džihádistické teroristické gangy v Idlibu, ale ne tak intenzivně jako v letech 2015-2020.

Znovuzrozená Palmýra

Proti tolika zkáze a sklíčenosti se 23. července stalo něco téměř zázračného. Šest let po osvobození Palmýry – legendární oázy Hedvábné stezky – a po překonání nejrůznějších byrokratických potíží konečně začala obnova této perly v poušti.

Mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová našla způsob, jak tento okamžik oslavit v přílehlavém srovnání s Ukrajinou:

„Bojovat s pomníky a padlými sovětskými bojovníky, to umí nejlépe ukrofašisté. Odvolávat se na svědomí nebo historickou paměť současného kyjevského režimu je zbytečné – žádné nejsou. Po dosažení cílů speciální vojenské operace budou všechny zničené památky na Ukrajině obnoveny. V Rusku jsou specialisté na poválečnou obnovu. Příkladem jejich obětavé práce a profesionality je obnova Palmýry v Sýrii.“

Ruští specialisté odkryli a obnovili starověký pramen Efka, který od doby bronzové zavlažoval palmýrské zahrady.

Podařilo se jim také najít římský akvadukt, který kdysi zásoboval Palmýru pitnou vodou, vzdálený 12 km od města. Římané vykopali tunel téměř lidské velikosti, pak jej zasypali kamenem a soubor pohřbili. Byl nalezen téměř neporušený.

Když Francouzi ve 20. století postavili v Palmýře hotel Meridien, akvadukt zablokovali, takže tudy netekla voda. Ruští archeologové se rychle pustili do práce a akvadukt vyčistili. Problémem je, že Francouzi tento zdroj pitné vody zničili: Akvadukt je zcela vyschlý.

Plány pro Palmýru počítají s obnovou legendárního divadla do konce roku 2023. Obnova oblouku, který ISIS vyhodil do povětří dynamitem, potrvá dva roky. Obnoven bude Belův chrám z 1. století n. l. a další historická infrastruktura. Archeologové již hledají finanční zdroje.

Někdo by měl zavolat do NDB v Šanghaji.

Obnova Sýrie jako celku je samozřejmě obrovskou výzvou. Mohlo by se začít tím, že se usnadní život syrským firmám a zruší se domácí daně.

Rusko a Čína mohou pomoci vytvořením struktury, která by nakupovala syrské výrobky s jednotnou kontrolou kvality a prodávala je na svých trzích, čímž by se ulehčila byrokratická zátěž na bedrech průměrného syrského dělníka a obchodníka. Rusové by také mohli vyměnit syrské výrobky za pšenici a zemědělské stroje.

Řešení jsou možná. Obnova je na dosah ruky. Solidarita globální většiny v Sýrii by měla být schopna tvrdě porazit Říši chaosu, drancování a lží.

Syria: a tale of plunder and resurrection vyšel na thecradle.co 31.7.2023. Překlad v ceně 498 Kč Zvědavec.

Známka 1.3 (hodnotilo 47)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků

(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF